

"לְדוֹרוֹת"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

את השאלון המלא נא לשלוח לדוא"ל: infovatikim@pmo.gov.il פרטים נוספים ושאלות בטלפון כוכבית *8840

נא למלא את הפרטים האישיים בנספח ולאשר בחתימתכם את פרסום הסיפור באתר. יש לשלוח את הנספח בדואר: ת.ד. 10437 פתח תקווה 49003 או בפקס: 02-5605034 ניתן לסרוק את הנספח ולהעבירו בדוא"ל בצמוד לשאלון.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: זוארץ	שם פרטי: ברוך
-----------------	---------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

בלועזית		שם משפחה איתו נולדתי: זוארץ	
Zoaratz			
שם פרטי איתו נולדתי: ברוך	בלועזית	Baruch	מין: ז
שנת לידה: 1928	ארץ לידה: לוב	Tobruk	בלועזית
שם פרטי ושם משפחה של האב: זוארץ ויקטורי		שם פרטי ושם נעורים של האם: זוארץ זולה	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: טוברוק	בלועזית	Tobruk	ארץ המגורים: לוב
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה): יסודי עד כיתה ג'.	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה): תלמידה	חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: דרנה, לוב (שם העיר או האזור ושם הארץ)			
בלועזית	במידה והיית בגטו, ציין את שמו		
בלועזית	במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו:		
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:		תאריך השחרור:	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור	
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין מתי עד מתי		שנת עליה: 1949	במידה ועלית באנייה, ציין את שמה גלילה

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים):

נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי ב-15 ליוני, 1928 בעיר טוברוק שבלוב. ההורים שלי היו סוחרים גדולים בעיר והייתה בבעלותם חנות בעיר. מכיון שמוסוליני עמד בראש השלטון יהודים יכלו ללמוד רק עד כיתה ג', ורק למי שהיה כסף יכלו להמשיך ללמוד בחינוך פרטי ולכן למדתי רק עד כיתה ג'.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

כאשר המלחמה התחילה והייתי בן 10 אני ומשפחתי עברנו לעיר דרנה, שם המלחמה הורגשה פחות. במהלך המלחמה הגרמנים שהגיעו מכיוון טריפולי כבשו מספר פעמים את העיר מהאנגלים עד שלבסוף הגנרל מונטגומרי כבש את העיר מידי הגרמנים וסילק אותם מהעיר. במהלך שהותנו בדרנה היינו מתגוררים במערות בהרים מכיון שהגרמנים היום מפציצים את העיר, ולהעביר את הלילה בעיר היה מסוכן מאוד. במשך היום היינו הולכים לעיר לעבודה וסידורינו השונים. באותה תקופה היה רעב גדול והיה קשה להשיג אוכל. אני זוכר שהיינו טוחנים תפוחי אדמה ושעועית בכדי לאכול משהו ולהתקיים. מכיון שאסור היה לחיילים גרמניים, פרט לאנשי הגסטאפו והSS, לעשות משהו ליהודים ברחוב, הם היו מקללים ומשפילים אותנו. באחד הימים שהייתי בעבודתי בחנות, הגיע גרמני אשר לקח משהו ולא רצה לשלם. כאשר הערתי לו על כך הוא שלף עלי את האקדח שלו.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ (השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

בשנת 1946 נגמרה המלחמה, אך מכיון שהחלה מלחמה בארץ ישראל הערבים בלוב החלו לפגוע ביהודים. אבי, שהיה סוחר גדול בלוב והיה נוסע למצרים למטרות מסחר, מה שגרם למקומיים לחשוב שהוא מעביר כספים ליהודים בפלשתין. עקב כך ועקב המלחמה בארץ זרקו לעבר ביתנו והחנות שלנו רימונים. למזלנו הרימון שנזרק למרפסת ביתנו הסתבך בעצים ולא גרם לנזק, לאומת זאת הרימון שנזרק לעבר החנות גרם לנזק רב. בחנות, היו הרבה בשמים למכירה ואני זוכר שהריח של הבשמים הורגש לקילומטרים לאחר שהרימון התפוצץ. עקב המצב, בשנת 1947 עזבנו את העיר ועברנו לגור בעיר בנגאזי, שם אבי פתח חנות חדשה. בשנת 1948 הגעתי לדרנה בכדי להתחתן עם אשתי גיזלה. לאחר החתונה חזרנו לבנגאזי. בתאריך 2.11.1949, חודש לפני שעלינו ארצה, בתי הבכורה ג'ולייט נולדה.

נא ספרי/י על חייך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

ב 13.12.1949 אני וכל משפחתי עלינו ארצה באונייה "גלילה" אשר יצאה מטריפולי לארץ ישראל. הגענו למחנה העולים בית ליד שנמצא צפונית לפרדסיה. במהלך שהותנו במחנה עבדתי בפרדסים. מכיון שהיה ברשותינו כסף שהבאנו מלוב, לא התגוררנו הרבה זמן במחנה העולים ורכשנו דירה בקרית ים. כאשר הגענו לקרית ים התחלתי לעבוד בסולל בונה, שם עבדתי 40 שנה, בזמן שאשתי טיפלה בילדינו בבית. בתאריך 17.05.1956 נולדה ביתי שולמית, ב-24.08.1960 נולד בני ויקטור

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

וב07.01.1967 נולדה ביתי סיגלית. כיום יש לי 13 נכדים ו12 נינים.

ראיון: מאיה איבנצקי, קריית – ים, ינואר 2014